

„Tarp žiorkės ir dongaus“

Gerā, ka čė skladelie, vies neužpot. Laukė nakvuodams senė būčiau nusibėngės. Nuors už duru, tiktās septinė laipsnė šaltė, tas prakeiktasis rītviejis tuoks pasiotės, kad pagatavs nuosi nukoustė. Ėdams priš anou pradedi nenuoruoms vėiptėis amerėkuonėška šīpsena kāp kuoks Bušos.

Tink a netink, kėtuos išeities netorio, rėk viejūs stėptė pas vėsa dėinelė. Je pu miesta nesivadaluosi: tuštiū botelku nepririnksi, šiukšlīnu neišrevizousi i paliksi tūzė besiedous. Je nuori skrundi nuspakajītė i nuotaika bėnt kelės laipsnės pakeltė, ėsi priversts kaulus nuognė pakrutintė vuo ne šėp sau pavirpintė.

Vakar parītės iš vėina kėima pavīka aliumini rindeli nukaltė. Pardaviau geram žmuogou, posė saujės baltū cėntu užkaltūrėjau. Cėntā – tas ĩr šūds. Vuo šin vakara dar geriau nuskėla. Apejau senamiestie pri vėinuos kūtės pristatīta triušiu būdelė. Paveizo, vėdou tiktās do zoikė. Monėi ir tėik užteka. Trinkteliejau abodom par ožauselius, tēi tiktās pasispardė i nuknėba vėituo. Paskiau čirkšt nabagelems pu kaklelės ir nešo pas sava geradieję Kuruopatka. Ana duora motrėskelė, už lauktovės bornelė ipėl ir skladelie leid parnakvuotė...

Tas skladielis monėi tėkra kvetera. Kertie torio pasitaisės gliebi kiaurū maišieliu, pu galva senus kėrzavinius batus pasispraudo ir dedo sau i aki, spalvuotus sapnus regiedams. Vuo šėp nelaikiau savės kuokio nusososio bobėlio, bova laikā, kumet muni droušė galiejė pavadintė intelektualo. Tuo intelektoaloma mona kramie ir šėndėin dā tebie išlėkė.

Intelektoaloms gerā. ĩr kas veiktė par naktis, ka vartaliuojous unt asluos i mėigā nejem. Golio sau i vuožuojo aplink pasaulė i kuosmuosa sandara, aplink žmuogaus dūšės paslaptis... Visokiausiu viesū prisimėslėjo, kartās ašaras kāp popas bėrst, kartās joukā jem, vuo kartās balso pradedo kriuoaktė... Kāp nuotaika užėin.

Nuors ir eso intelektoals, bet didiliū muokslu neso bėngės. Nu jaunū dėinū šoferio dėrbau, su keleivėnė žmuonis vėžiudavau, kol vėina gražė dėina muni iš darba ištvuojė. Tuo rītmeti bovau švaks iš pu naktėis. Važiouno spakainos i Klaipieda, tris buobelės vėždams. Tiktās šmurkšt iš krūmalė keliū puolicėjė i lėip pūstė i trubieli... Pripūtiaus... Ėr muni išpūtė.

Nu tuos dėinuos i prasidiejė klapatā... Pėrmiausė nu monės gaspadėnė pabiega, paskiau i vākā išsižadiejė... Artīn neprisileid. Saka, kad aš anėms nepaduoroma dėrbo... Ir vėsā nesvarbo, kad tuoliau šuoperė kiedalės nebovau nušuokės, mona pakaušie ne skīstalīnė supėlta. Par sava gīvenimieli eso daug kningu parskaitės: ir aplink didiūju žmuoniū gīvenėmus, ir aplink žvaigždės, ir aplink vėsuokiū žvieriū papratėmus, senus laikus i svetėmus kraštus.

Pliauzalū aplink šaudīnės, gaudīnės i meilės nedaug teskaitiau, nes monėj ne tuokėi dalīkā rūpiejė.

Dabā nieka nebskaitau. Skladalie če īr tumsie, vuo žēborē ožsidegtē Kuruopatka neleid, bējē, ka unt stuoga rauduons gaidīs neuntšuoktom. I bibliuoteka nebdrešo ētē, eso apskretēs, posē metu nesiprausēs, barzduos nesiskotēs. Kas tuokem navalā beleistom porvēnus nagus pri kūningu kēštē.

Je, kninguos gīvenēms īr gražiesnis už gīvenama unt žemēs. Kninguos žmuonēs mažiau keikas, bjauriuoms blevīzguoms svaiduos. Atruoda, kad kningu žmuonēs ne šēk, ne vem, vuo tik skanūs jiedminis jied ēr aplink dūšiu rēkalus rokounas par dēinū dēinas... Vuo je dar kuokē nuors filuosa pamēslējēmo aplink gīvenēma prasmē pasiskaita, pradēdi vierītē, kad vēskū tou pats sugalvuojē, nes esi dēdēlē pruotings.

Diekou Pondēivou už tuo, kad uns monēi tavi, žiorkele atsiuntē... To sau ramē Kuruopatkas batvinius krumnuoji i mona šnektū klausās. Nikumet nepartrauki vēdurie žuodē i neskubi nu monēs pabiegtē... Kad i šī vakara... Vedo ruodavuojavuos ciela posadīnē, vuo to vēs tuo patiuo vēitelie krebždi, turi kontrībēs klausītēis.

Nesupīk, žiorkele, bet aš nebištoro samaguona, katron iš Kuruopatkas ož triušius gavau, nepakaštavuojēs... Žēnuok, šēndēin eso iš vēsa nejiedēs, tad šimtgramis monēi grētā kramē susoks, vuo ka ontrūji šimtuogrami pribēngsio... Suvēsam nulūšo... No, žiorkele, nesupīk... Gero ož tava sveikata ir tau neipēlsio, nes to samaguona musintās negerī...

Kas če per tručīna papuolē?... Kāp sieruos rūgštēs i skilvi nuvarviejē... Ne. Stēmplēis neišsitvēlkiu, gīvs tebeso... Tik slabnē palēka unt šērdēis... Gersio tuoliau, kol pabēngsio, vuo paskiau iš karta mēiguosio, eso baisē nuvargēis... Sudēivo, žiorkele, tam kartou!..

Kuoks didilis kalns stuojuos prīšās... Kels spirālē aplink anou vīniuojēs... Vuo kēik žmuoniū tuo kelio riepliuo aukštīn... Ir kuo anēi, tēik skob, juk ožlēpo i kalna viršūnē, tuoliau nebier kor beeitē, nebent pakalniou rēstēis... Aš neskubiesio... Iš lieta, apsižvalgīdams i šalis, kuojē už kuojēs dieliuoso... Kas par gražoms aplinkou... Vēinuo kalna pašuonie platī opēs biegs, vuo kas par baltoms tū garlaiviu, katrēi patio opēs vēdorio pru šali plauk!..

Kētuo kalna pusie pēivu platībēs... Vuo žaloms, vuo žaloms... Vuo tuo žaloma vēdurie pražīdosiu kiaulpēiniu salelē... Švēit iš tuolēi... Tēik gražē geltuonā mērgolioun, kad unt lēižovē gala saldē palēka... Nenuorio niekor skubietē, bet žmuonēs iš nogaras stom, neleid i pasaulē gražumus žiopsuotē... Gal rēk i monēi pasiskubintē... Greitiau ožlēpsio unt kalna, greitiau muni ramībie palēks... Galiesio nu vēršaus, kāp kuoks Pondēivs i vēsas pusis žvalgītēis...

Keistā. Ont kalna užriepliuojos, pradiejē galva soktēis, vēskas lek aplinkou kāp patrakusiu bitiu spēitlios... i netoro kor isikēbtē... Pradieję didilis vies pūstē... Priš pat nuosi atsivierē baisē gili šolēnē... Jēzau mona! Ikrētau. Krimto žemīn... Teisē i dongo... Daba tēkrā amēn!

Supratau, kad nebeatsiboso... Su Dēivo vēsēms laikams... mona žiorkele.